

For det andet vil den fratage køber den likviditetsfordel, der ligger i det dobbelte fradrag, og dermed vanskeliggøre snarere end fremme generationsskiftet.

For det tredje skaber den en asymmetri i forhold til andre aktiver, hvorved parterne - uanset de faktiske forhold - har en økonomisk interesse i at kvalificere vederlaget som betaling for goodwill.

For det fjerde bidrager den til at gøre et komplekst skattesystem yderligere uigennemskueligt og går derved imod de ofte udtalte ønsker om at generalisere og forenkle skattereglerne.

Sammenfattende ønsker Steen Askholt, Lars Eghøj, Henrik Friis samt Kim Munch Lendal at udtale, at det er yderst positivt, at der med finanslovsaftalen er lagt op til at ændre beskatningen af løbende ydelser i form af en ophævelse af den hidtidige dobbeltbeskatning kombineret med en særlig henstandsordning for goodwill. Fortolkningen af de hidtidige regler har i realiteten betydet, at løbende ydelser ikke i større omfang har været anvendt i praksis som berigtigelsesform ved virksomhedsoverdragelser. Dette står i kontrast til, at der ofte foreligger et forretningsmæssigt ønske om at knytte prisfastsættelsen og ikke mindst erlægningen af vederlag for en virksomheds immaterielle aktiver, herunder goodwill, tæt sammen med realiseringen af en positiv indtjening og dermed betalingsevne.

Det er de pågældende medlemmers opfattelse, at den i lovforslaget foretagne udmøntning af finanslovsaftalen ikke vil få den tilsigtede positive effekt i form af øget anvendelse af løbende ydelser som berigtigelsesform.

For det første indebærer lovforslaget ikke en fuldstændig ophævelse af dobbeltbeskatningen. Sælger af en virksomhed vil således dels blive avancebeskattet af nutidsværdien af de fremtidige ydelser, dels løbende beskattet af differencen op til de nominelle betalinger, i takt med at de forfalder.

For det andet indebærer Skatteministeriets udmøntning af finanslovsaftalen om en henstandsordning en væsentlig opstramning i forhold til det naturlige udgangspunkt, at der løbende beregnes skat af de indkomne betalinger i takt med, at disse modtages. Dette i modsætning til forslaget, hvorefter hele det indkomne vederlag skal bruges til afdrag på sælgerens mellemværende med skattemyndighederne.

For det tredje er modellen kompliceret og vanskelig administrerbar. Dette skyldes, at man søger at opretholde en kombination mellem de gældende principper for avancebeskatning og beskatning af løbende ydelser. Der er i realiteten alene tale om en beskeden modifikation i det område, hvor de to systemer overlapper hinanden.

Det er Steen Askholts, Lars Eghøjs, Henrik Friis' samt Kim Munch Lendals opfattelse, at der i generationsskifteudvalget ikke har været en tilstrækkelig realitetsvurdering af, om der foreligger andre mindre komplicerede og mere praktisk anvendelige løsninger til opfyldelse af intentionen bag finanslovsaftalen. Det er disse medlemmers opfattelse, at det kan ske ved at indføre en model, hvorefter man gennemfører avancebeskatningen i takt med de faktiske betalinger. En sådan model vil indebære en reel ophævelse af dobbeltbeskatningen og vil samtidigt sikre, at der faktisk sker beskatning af alle indkomne betalinger i takt med, at betalingen finder sted.

Steen Askholt, Lars Eghøj, Henrik Friis samt Kim Munch Lendal finder anledning til at påpege, at en løsning af de skattemæssige forhold for løbende ydelser ikke i sig selv vil betyde, at man har løst de samlede skattemæssige problemer ved generationsskifte. Uanset valget af model vil der således fortsat være en række skattemæssige forhold, som hæmmer generationsskifte af virksomhederne, ikke mindst for det store antal overdragelser, der ikke berigtiges med løbende ydelser.

5. Gældende regler vedrørende boafgiftsloven.

Efter gældende regler betales der efter arveladers død boafgift og evt. tillægsboafgift af hele værdien af boet. Dette gælder, uanset om der til en kapital eller et formuegode i boet er knyttet en løbende ydelse i form af en brugs- eller indtægtsnydelse. Værdien af brugs- eller indtægtsnydelsen fragår således ikke ved opgørelsen af værdien af kapitalen eller formuegodet.

De almindelige regler for boafgiftsfritagelse finder ikke anvendelse for kapitaler og formuegoder, hvorpå der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse. Det betyder, at der også betales 15 pct. i afgift af arv til ægtefæller i modsætning til normal afgiftsfrihed, og er kapitalen testamenteret til en almenvælgørende fond m.v., betales der 36,25 pct. i afgift. Selve brugs- eller indtægtsnydelsen er boafgiftsfri, jf. boafgiftslovens § 3, stk. 1, litra f.

Brugs- og indtægtsnydelser kan også være knyttet til gaver. Selve brugs- eller indtægtsnydelsen er fritaget for gaveafgift. Herudover sondres der ved gaver imellem flere forskellige situationer. Hovedreglen er, at der betales 36,25 pct. i afgift af en gave, hvorpå der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse. Afgiften betales af hele gavens værdi uden hensyntagen til, at der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse på aktivet. Bestemmelsen vedrørende gaver er først og fremmest rettet mod situationen, hvor der gives en kapital eller et formuegode til én person, og brugs- eller indtægts-